

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **H. J.**, v řízení zastoupené JUDr. Karlem Guziurem, advokátem se sídlem Frýdek-Místek, Politických obětí 120, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.1.2011 č.j. KUOK/119946/2010, ve věci odstranění stavebních úprav,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a J.J. a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „stavební úřad“) ze dne 13.9.2010

č.j. SMOI/OPS/42/3669/2008/Vy, jímž bylo nařízeno odstranění stavebních úprav domu č.p. X v k.ú. Holice u Olomouce, provedených v rozporu se stavebním povolením ze dne 26.6.1995 č.j. OPS/1864/95/Bu/Ča, tzn. odstranění 5 ks střešních tašek upevněných za komínem na štítové zdi domu č.p. X v k.ú. Holice u Olomouce (dále jen „dům J.“) s přesahem a odvedením srážkové vody z těchto tašek na pozemek parc. č. X v k.ú. Holice u Olomouce.

Žalobkyně, k jejíž argumentaci se připojily osoby zúčastněné na řízení J. J. a B. N.I, namítá, že do r. 1997 byly všechny střešní tašky vyspádovány k domu J. Je skutečností, že v r. 1997 došlo k přespádování 5 střešních tašek směrem k domu č.p. X v k.ú. Holice u Olomouce (dále jen „dům P.“), a to z důvodu nové výstavby komína na domě J. v souladu se stavebním povolením z 26.6.1995. Odstraněním střešních tašek dojde k situaci, kdy stavba pod prostorem, který byl dosud taškami kryt, zůstane bez zastřešení a stavba zůstane vystavena povětrnostním vlivům;

- 1) v oznámení o zahájení řízení i v rozhodnutí se uvádí odkazuje na „*štítovou zeď domu č.p. X*“, jedná se však o společnou štítovou zeď domů J.00 a P.;
- 2) v bodě 3. závazných podmínek stavebního povolení z 26.6.1995 byla žalobkyně zavázána při stavbě dodržovat vyhl. č. 83/1976 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OTP76“). Ust. § 9 odst. 1 OTP76 pak stavebníkovi ukládá provádět a udržovat stavbu tak, aby byla náležitě chráněna před škodlivými vlivy a účinky klimatickými a chemického působení ovzduší;
- 3) střešní tašky byly osazeny v r. 1997, kdy se dům P. nacházel v ještě původním stavu (voda stékala na střechu tohoto domu, čímž k žádným problémům se zatékáním apod. nedocházelo);
- 4) byla provedena toliko *výměna tašek*, kterou žalobkyně považuje za opravu střešní krytiny, tzn. udržovací práce ve smyslu § 18 odst. 1 vyhl. č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ProcV76“), resp. § 56 zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „StavZ76“);
- 5) stavební úřad ani žalovaný nezkoumali vliv nařízeného odstranění na stavbu domu Jaskiewiczových ani soulad nařízeného odstranění s veřejným zájmem;
- 6) stavební úřad jako správní orgán I. stupně neuvádí, jaké podklady shromáždil, ignoruje skutečnost, že stavební povolení z 26.6.1995 znělo i pro údržbu stavby, nezabývá se obsahem stavebního povolení z 26.6.1995 a ověřené projektové dokumentace, neuvádí, v čem spatřuje rozpor, neoznačuje konkrétní důkazy, odmítl provádět dokazování listinami navrženými žalobkyní (celkem 22 bodů) a dalšími návrhy. Žalobkyně proto nemohla řádně uplatnit své odvolací námítky;
- 7) žalobkyně nebyla řádně seznámena s podklady rozhodnutí, kdy jí nebyla předložena ověřená dokumentace stavebních úprav a udržovacích prací dle stavebního povolení z 26.6.1995 a zejm. namítala, že součástí spisu není technická zpráva z té doby;
- 8) technická zpráva jako součást ověřené dokumentace pro stavební povolení z 26.6.1995 uváděla, že „*krytina bude tašková*“; nezměněním sklonu tašek by zatékalo do konstrukce společného štítu a komína, vlhkost v konstrukci by se šířila;

- 9) lhůta pro seznámení se s podklady rozhodnutí byla stanovena neurčitě, když žalobkyně nemohla předvídat, kdy bude výzva doručena ostatním účastníkům řízení;
- 10) stavební práce na domě P. jsou prováděny vesměs bez povolení či v rozporu s ním;
- 11) žalobkyně popisuje technické řešení, které by podle ní situaci vyřešilo;
- 12) žalobkyně má rozhodnutí stavebního úřadu za nicotné, když nařízené plnění má za fakticky nemožné (do domu Jaskiewiczových by zatékalo) a nesmyslné.

Žalovaný, k jehož argumentaci se připojila i osoba zúčastněná na řízení P. P., navrhuje zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že pokud žalobkyně změnila sklon (vyspádování) střešních tašek, nemůže se jednat o pouhou údržbu ve smyslu § 18 ProcV76, naopak jedná se již o stavební úpravu, kterou žalobkyně stavebnímu úřadu nikdy neohlásila, příp. nepožádala o její povolení.

Krajský soud tedy přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud předně pokládá za nedůvodné žalobní body 1), 6), 7), 9), 10) a 11) z následujících důvodů:

žalobní bod 1)

krajský soud v tomto žalobním bodě neshledává žádné porušení práv žalobkyně (§ 65 s.ř.s.), když jí, stavebnímu úřadu i ostatním účastníkům řízení bylo zřejmé – jak uvádí i žalobkyně – o jakou zeď se jedná;

žalobní bod 6)

předmětem přezkumu ve správním soudnictví je především napadené rozhodnutí, t.j. rozhodnutí žalovaného o odvolání. Výtky směřující jen proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně mají místo jen tam, kde by žalobkyni skutečně zabránily hájit řádně svá práva ve správním řízení. V tomto ohledu se však žalobkyně omezuje jen na obecnou konstataci, že k něčemu takovému došlo, aniž by uvedla, jaké konkrétní námitky jí tak bylo zabráněno uplatnit;

žalobní bod 7)

žalobkyně evidentně schválenou projektovou dokumentaci, která byla podkladem stavebního povolení z 26.6.1995 zná, když sama na ni v žalobě opakovaně odkazuje. Krajský soud proto neshledává důvod, pro který by mělo uvedené procesní pochybení správního orgánu I. stupně mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.]. Žádnou konkrétní úvahu, která by k takovému závěru vedla, konečně soudu ani žalobkyně nepředestírá.

žalobní bod 9)

podle obsahu správních spisů byla lhůta k seznámení se s podklady rozhodnutí stanovena slovy „do 10 ti dnů po doručení tohoto usnesení“. Za této situace běžela lhůta každému z účastníků samostatně (žalobkyni tedy od 9.7.2010, kdy jí bylo usnesení doručeno), ze správního spisu ani z vyjádření žalobkyně se nepodává, že by bylo žalobkyni v seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim

jakkoli bráněno. Navíc není krajskému soudu opět zřejmé, jaký má mít tato skutečnost vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.];

žalobní bod 10)

se nikterak nevztahuje k předmětu napadeného rozhodnutí (5 ks střešních tašek u komína domu J.), a

žalobní bod 11)

se nikterak nevztahuje k předmětu napadeného rozhodnutí – zda provedení 5 ks střešních tašek u komína domu J. bylo či nebylo provedeno bez ohlášení či povolení a zda měl být v řízení zkoumán veřejný zájem či další vlivy těchto střešních tašek.

Krajský soud taktéž neshledal napadené rozhodnutí ani rozhodnutí stavebního úřadu nicotnými [žalobní bod 12)]. Nicotnost žalobkyně spatřovala ve faktické nemožnosti plnění a jeho nesmyslnosti. Z hlediska nicotnosti rozhodnutí však jsou relevantní toliko takové vady, pro které by nebylo možno správní akt za rozhodnutí považovat vůbec, tzn. (z pohledu žalobkyně argumentace) nicotným by bylo jen takové rozhodnutí, které by ukládalo plnění zcela neproveditelné, příp. rozhodnutí, které by samo nemělo smyslu (zde by se tak muselo jednat o rozhodnutí, z něhož by vůbec nebylo seznatelné, co se nařizuje).

Z obsahu správních spisů a z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů soud zjistil, že je nařízeno odstranění konkrétních střešních tašek, kdy nařízení jejich odstranění nelze označit za evidentně nesmyslný akt (t.j. rozhodnutí, z něhož by nebylo seznatelné, co se nařizuje); nařízené plnění pak nelze označit ani za absolutně neproveditelné (což plyne i z toho, že podle správního spisu žalobkyně po vydání napadeného rozhodnutí tašky odstranila).

Smysluplnost v širším chápání tohoto slova (tzn. účelnost nařízeného odstranění) pak nemá vliv na hodnocení napadeného rozhodnutí či rozhodnutí stavebního úřadu jako nicotného, proto se při hodnocení tohoto žalobního bodu tímto kritériem soud nezabýval.

Za stěžejní pokládá soud v této věci posouzení žalobních bodů 4) a 5), tzn. zda přespádování předmětných 5 ks střešních tašek vyžadovalo ohlášení (stavební povolení) či zda se jedná o práce ohlášení ani povolení nevyžadující; v případě závěru o potřebnosti ohlášení (povolení) pak též, zda se v řízení o odstranění stavby měly správní orgány zabývat souladem provedení těchto 5 střešních tašek s veřejným zájmem a vlivem provedení těchto tašek na okolí, včetně stavby domu J.

Dle § 54 StavZ76 stavby, jejich změny a udržovací práce na nich lze provádět jen podle stavebního povolení nebo na základě ohlášení stavebnímu úřadu.

Dle § 55 odst. 1 StavZ76 stavební povolení se vyžaduje, pokud tento zákon a prováděcí předpisy k němu nebo zvláštní předpisy nestanoví jinak, u staveb všeho druhu bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel a dobu trvání; stavební povolení se vyžaduje též u změn dokončených staveb.

Dle § 55 odst. 3 StavZ76 ohlášení stavebnímu úřadu vyžadují udržovací práce, jejichž provedení by mohlo ovlivnit stabilitu stavby, požární bezpečnost

stavby, její vzhled nebo životní prostředí, a všechny udržovací práce na stavbě, která je kulturní památkou.

Dle § 56 písm. i) StavZ76 stavební povolení ani ohlášení se nevyžaduje u udržovacích prací, u nichž není předepsáno ohlášení podle § 55 odst. 3.

Dle § 18 odst. 1 písm. a), b) ProcV76 udržovacími pracemi, které nevyžadují ohlášení stavebnímu úřadu, jsou zejména

- a) menší opravy fasády, opravy vnitřních omítek, obkladů stěn, podlah a dlažeb, opravy střešní krytiny a povrchu plochých střech, komínových těles, opravy vnitřních instalací, výměna, opravy a nátěry žlabů a odpadních dešťových svodů, opravy oken a dveří a jejich nátěry, výměna dveřních a okenních křídel a opravy oplocení, nemění-li se jimi vzhled stavby.
- b) výměna nepodstatných částí konstrukční stavby.

Z obsahu správního spisu je evidentní, že žalobkyně neprovedla jen výměnu jedné tašky za druhou, ale provedla současně i jejich přespádování, čímž – byť v marginální části – změnila i vzhled stavby.

Nemůže se tak jednat o prostou výměnu dle § 18 odst. 1 písm. b) ProcV76 ani o opravu neměnicí vzhled stavby dle § 18 odst. 1 písm. a) ProcV76, naopak se jedná přinejmenším o udržovací práce měnící vzhled stavby – § 55 odst. 3 StavZ76 [pokud vůbec přespádování střešních tašek lze považovat jen za údržbu¹⁾], proto toto přespádování mohlo být provedeno přinejmenším jen na základě ohlášení stavebnímu úřadu [pokud nevyžadovalo dokonce stavební povolení¹⁾].

Ať už byly stavebním povolením z 26.6.1995 povoleny žalobkyni jakékoli jiné stavební práce, je ve věci mezi účastníky nesporné, že obsahem stavebního povolení přespádování předmětných 5 střešních tašek nebylo a že žalobkyně po 26.6.1995 nikdy přespádování střešních tašek stavebnímu úřadu neohlásila [příp. nikdy ani nepožádala o povolení jejich přespádování (a to ani o dodatečné povolení po zahájení řízení o jejich odstranění)].

Dle § 88 odst. 1 písm. b) věty první StavZ76 stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo zařízení odstranění stavby nebo zařízení postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním.

Od 1.1.2007 je tatáž úprava převzata do § 129 odst. 1 písm. b) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „StavZ06“), podle něhož stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.

Bez ohledu na to, že přespádování střešních tašek bylo podle žalobkyně provedeno ještě za účinnosti StavZ76, zatímco řízení o jejich odstranění bylo vedeno až za účinnosti StavZ06, oba předpisy představují obsahově zcela totožnou

---

1) touto otázkou se soud pro nadbytečnost blíže nezabýval

právní úpravu následků provedení stavebních prací vyžadujících ohlášení nebo povolení bez takového ohlášení nebo povolení, a to odstranění takové stavby.

Výjimku představuje podle StavZ76 i StavZ06 jen případ, pokud stavebník požádá o dodatečné povolení stavby.

Ust. § 88 odst. 1 písm. b) věty druhé StavZ76 totiž stanoví, že odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněnými zvláštními předpisy a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby **podá žádost o její dodatečné povolení** a předloží podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.

Obdobně podle § 129 odst. 2 vět čtvrté a páté a odst. 3 StavZ06 pokud stavebník nebo vlastník stavby **požádá** ve stanovené lhůtě **o její dodatečné povolení**, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující ohlášení, žadatel předloží podklady předepsané k ohlášení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. Stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že

- a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,
- b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,
- c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení.

Z uvedených ustanovení jednoznačně vyplývá, že nutnou podmínkou řízení o dodatečném povolení stavby byla a je žádost o dodatečné povolení stavby, kterou však žalobkyně podle obsahu správních spisů nikdy nepodala; stavební úřad proto nikdy nemohl takové řízení vést.

Z uvedených ustanovení je pak jednoznačné, že soulad stavby provedené bez povolení či ohlášení s veřejným zájmem, vlivy této stavby na okolí (zde i na ostatní části domu Jaskiewiczových), atd. bylo možno a lze zkoumat u stavby provedené bez ohlášení či povolení jen v řízení o dodatečném povolení stavby, nikoli v řízení o jejím odstranění.

Krajský soud proto uzavírá, že přespádování předmětných střešních tašek vyžadovalo přinejmenším ohlášení stavebnímu úřadu [nebylo-li dokonce třeba stavebního povolení¹⁾], ohlášení tohoto přespádování nebylo nikdy provedeno

(příp. žádost o povolení tohoto přespádování nebyla nikdy podána), a proto správní orgány nemohly jinak, než bez zkoumání jakýchkoli dalších skutečností nařídít odstranění takto přespádovaných tašek. Prostor pro zkoumání dalších skutečností (soulad s obecnými technickými požadavky na výstavbu, soulad s veřejným zájmem, soulad s územním plánem, posouzení vlivů stavby, atd.) by se totiž správním orgánům otevřel jen, pokud by žalobkyně toto přespádování ohlásila (příp. požádala o jeho povolení), což se však nikdy nestalo.

Žalobní body 4) a 5) proto shledal soud nedůvodnými.

Jak již soud uzavřel, žalobkyně správním orgánům neposkytla jakýkoli prostor pro zkoumání jiných skutečností, než:

a) zda přespádování střešních tašek vyžadovalo ohlášení, příp. povolení, a

b) zda bylo takové ohlášení kdy podáno (příp. povolení vydáno).

Proto správní orgány nemohly zohlednit ani skutečnosti namítané žalobkyní v žalobních bodech 2) a 3) a ze stejného důvodu tyto skutečnosti nemůže zohlednit ani soud v tomto řízení.

Proto krajský soud zamítl i návrhy na doplnění dokazování k objasnění těchto skutečností.

S ohledem na to, že všechny žalobní body byly shledány nedůvodnými, krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšné žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 5 s.ř.s., když i tyto osoby se náhrady nákladů řízení vzdaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 27. června 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu